

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 120 Lei

Pe jumătate 60 Lei

In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Alba-de-jos

Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei
a doua și a treia oră 2 Lei.

An nou, suflete nouă.

„Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeu”, zice Prorocul. — Prin
povața lui la „An nou fericit”.

»An nou fericit« își dorește astăzi oamenii pretutindeni. Săracul ar dori să scape de sărăcie, cel năcăjit de griji, bolnavul de boala lui. Bătrânul să mai trăiască, copilul să crească, iar tinărul să se căpătuiască. Fetele fecioare își doresc noroc și multă trecere la joc... Amăritul vrea putere și orfanul mângâiere. Nici bogatul și îmbuibatul nu se lasă mai pe jos. De au patru boi, ei ar dori încă vre-o douăzeci și doi! Averea de le prisosește, se vaietă, că de ce nu le mai crește?

Așa suntem făcuți noi oameni: râvnitori tot la mai mult.

Vorba ceea: Dă-mi Doamne ce n'am visat, ca să știu de ce-am scăpat! Stăm tot cu mâinile întinse spre ceriu și pândim într'una norocul să ne cadă plocon din nori. Ne sbuciumăm și ne zolim fără hoină, alergând după fericire. Iar sub fericire înțelegem: mărire, avere, trai ușor și belșug cu osteneală puțină. Și dacă dă norocul peste noi, curând ne saturăm de dânsul și, părându-ne mic și neînsemnat, am dori altul mai dolofan. Că lăcomia-i piază rea: are gura cât șura și mâselele cât despiciatural. Inghite pita și i-ar trebui cuptorul tot...

Ne dorim an nou fericit și nu cerem bine.

Că cei mai mulți sub fericire înțelegem »domnie«. De pe podele vrem să ne urcăm pe căpriori. Și de pe căpriori pe vârful casei. Rari sunt oamenii cari zic: Dă-mi Doamne cumpăneală bună, dă-mi râvnă, dă-mi cinste, dă-mi blândețe și răbdare, dă-mi minte, să mă povățuiesc bine în vâltoarea patimilor de tot felul. Și dă-mi, mai ales darul tău sfințitor, să-ți fiu slugă bună și credincioasă, să nu ies din poruncile tale. Să nu înșel pe fratele meu, să nu-l mint, să nu-l fur, să nu-i doresc răul. Ci să mi-l apropiu și să trăiesc cu el după glasul evangheliei: »Iubește pe aproapele tău ca însuși pe tine«.

Dă-mi, Doamne, brațe tari, sănătate și stăruință, ca în sudoarea feții mele să-mi mănăc pânea mea. Duhul vicleniei și al răutății departă-l dela mine Doamne și nu mă lăsa să alunec în prăpastia necinstei, că în dosul ei stă ascunsă perirea. Și perirea sufletească și cea trupească.

Necinstea este ghițul iadului și scaunul celui necurat.

Voința tare dă-mi, Doamne, să biruiesc ispitele, și'n anul care vine voi fi cu totul al Tău: om întreg, trap și suflet nestricat.

Așa an nou dă-mi, Doamne!

Cunosc un sat, unde oamenii la anul nou își iau soțiile și se duc în crâșmă. Se duc fruntașii cu borezele și se duc săracii. Toți cari au un ban în pungă se duc. Ba se duc și fără bani. Căci e rușine să nu bea cineva vin la anul nou. *Beau să-și înnoiască maiul (hoții)*.

— Adă, jupâne, o cupă, să ne înnoim și noi în ziua asta sfântă! — Jupânul aduce — cum să n'aducă? — frecându-și mâinile de mulțămire, că-i trec butoaiele de apă cu piatră acră și cu alte boscoane de-ale lui.

Săracii oameni! Ei merg să se înnoiască — vrerea e bună și sfântă — dar locul unde caută înnoirea nu-i bun. Nici felul cum o fac. Că de se înnoiește cineva în acest chip, acela nu-i creștinul cu casa lui, ci e punga jupânului.

Nu ficați noi ne trebuie nouă la anul nou. »Spirit drept înnoiește întru ceea din lăuntru ale mele« — zice David Prorocul. Desi el nu s'a gândit la ficați, ci la *intmă și la suflet*.

Inimile și sufletele trebuie să ni-le înnoim la anul nou.

Iar pentru această înnoire nu crâșma este locul, nu casa puturoasă și strâmtă a ovreului ori a altui stricător de ficați, ci *Casa lui Dumnezeu*. Sfânta biserică este locul unde se pot înnoi oamenii cu adevărat. Că ce-ți va folosi ție, de-ți vei înnoi ficatul tău, iar inima și sufletul vor rămânea putrede?

În biserică să ne înnoim, frații mei, în sfânta zi a Anului nou. Sau oricând, dacă ne simțim învechiți în »celea dinlăuntru ale noastre«. Acolo să alergăm și cu evlavie să strigăm:

An nou de trezote, de cinste și de străduinți curate, dă-ne nouă, Doamne!

Cine sunt bolșevicii.

Nu se poate cere, ca un avocat, inginer ori medic, cari au învățat câte 16 ani până și-au putut câștiga diploma, să fie plătiți la fel cu lucrătorul, care n-a învățat nici un an, și chiar și până a învățat a săpa, a secera sau a cosi, a căpătat plată.

Dar cele spuse până aici despre bolșevicii sunt numai floare la ureche, adevăratele lor învățături sunt următoarele:

„Proprietatea este furt”, chiar de aceea la noi în Bolșevicia nimenea nu poate avea proprietatea sa; întreagă averea este a statului, adică a tuturor cetățenilor, ea este comună, și statul se îngrijește de susținerea tuturor. Tot omul trebuie să muncească și pentru fiecare ceas de lucru el primește o hârtie, cu care-și cumpără ce-i trebuie. — La noi în Bolșevicia nu sunt stăpânitori, nici Dumnezeu nici domni. Dumnezeu nu este, lumea cealaltă e o poveste, dacă însă cineva e așa de prost încât mai crede și astăzi în poveștile preoților, nu ne pasă, facă ce-i place, dar să n-o facă în văzul lumii. — Femeia cu bărbatul trăiesc împreună până le place; când se urăsc unul de celalalt, se despărțesc și se căsătoresc după placul inimii lor.

Copii nu sunt ai părinților, ci ai statului spun bolșevicii.

Ei rămân la mamă până știu umbla, după aceea trebuie duși în grădinele de copii ale statului și de acolo la școală și apoi li-se dă drumul în lume. Fiertura nu se face acasă și la crâșme ori la casa satului sau a orașului, și apoi tot omul își duce mâncarea acasă. — Temnițele trebuiesc închise, fiindcă după ce nu mai are nimenea proprietate, nu mai sunt nici furturi nici omoruri.

Cam acestea sunt, dar mai cu seamă au fost, cele mai mari nebunii ale bolșevicilor. Am spus că au fost, pentru că despre unele și ei înșiși s'au convins că sunt prostii și le-au șters dintre credințele lor, iar pe celelalte le-au mai schimbat, pentru că au văzut că nu se pot duce în deplinire.

Mai cu seamă nu se poate duce în deplinire *comunismul*, adică aceea, ca averea să se împărțească între toți deopotrivă, să fie a tuturor, adică a statului, și nime să nu aibă proprietate.

Să presupunem, că statul ar lua toate averile și i-ar da fiecăruia câte o hârtie pentru fiecare ceas de lucru, cu care să-și cumpere ce dorește el. Se întâmplă însă că unul nu mănăcă tot ce a căpătat, ci își pune ceva și deoparte. Celalalt și-a păpat tot ce a căpătat, ba ar mai mânca încă și nu mai are drept. Tot așa și cu îmbrăcămintea și încălțăminte: Unul își cruță hainele, celalalt și-le murdărește și zdrențuește. Cruțătorul are asadară

Într'un an trei-patru rânduri de haine, risipitorul și murdarul nici unul. Iată așadar că nici în ziua dintâie n-ar putea fi deplină egalitate între oameni. Ce să se întâmple cu ceea ce au pus cei cruțători și cumiși la o parte? Să le ia statul iarăși ceea ce au cruțat? Dar cine ar avea inimă s'o facă aceasta, și cine ar fi prostul care i-ar da și mica sa cruțare?

O pildă.

Un tată are patru feciori și 40 de jughere de pământ. Își face testamentul: fiecăruia îi lasă câte o casă și câte 10 jughere; ca toți copiii să-i fie pe o formă. Ce se întâmplă însă? Unul, chemându-l Ioan, e harnic, și-a nimerit și muiere harnică, a avut și noroc și în vreme de 10 ani și-a mai câștigat 10 jughere. Al doilea, Toader, e și mai harnic, dar de harnic ce a fost, s'a îmbolnăvit, a cheltuit o grămadă de bani cu doctorii, așa că după ce s'a vindecat, a dat mulțămită lui Dumnezeu că a rămas cu cât a avut. Al treilea, Simion, este tot așa de harnic, dară și-a aflat o femeie leneșă, și a mai avut și primejdii la casă, i-au perit într'un an porcii, într'alt an vitele, în al treilea an i-a ars șura, a mai cheltuit și cu un copil bolnav și la urmă s'a ales cu o datorie de 30 de mii de lei. Cum banii astăzi se dau pe camete mari, nu le-a putut plăti, și, ca să nu ajungă la mai rău, și-a vândut 5 jughere de loc fratelui său Ioan. Al patrulea, Nicolae, este bețiv și leneș. În patru ani și-a vândut 5 jughere fratelui său Ioan, iar celelalte 5 le-a zălogit crășmarului, ba acuma ci-că și pe casă are o sumedenie de datorii și peste câteva săptămâni i-se licitează întreaga avere. Iată așadar 4 frați, cu avere pe o formă! În zece ani Ioan a ajuns la 20 de jughere, Toader a rămas la 10, Simion cu 5, iară Nicolae a rămas pilug. Pilda aceasta cred că arată destul de învederat, că egalitate nici între frați nu e cu putință, decum între străini.

Dacă mai adaugem apoi că oamenii nici nu-s toți pe o formă, că unii sunt bătrâni alții tineri, unii copii alții oameni mari, unii femei alții bărbați, unii cu minte alții proști, unii sănătoși alții bolnavi, unii harnici alții leneși — vom înțelege și mai bine că egalitatea între oameni este cu neputință.

Egalitate se poate numai între oameni fără de voință. Iată cum se explică, cumcă de fapt egalitatea n-o află decât în mănăstiri și în temnițe. Acolo sunt toți cinstiți și supuși unuia de bună voie, din dragoste față de Dumnezeu, — dincoace sunt toți robi și supuși, fiindcă n-au încotrău, mai marelui temnițelor, care se îngrijește pe o formă de ei.

Fericire deplină în lumea aceasta din capul locului nu este,

pentru că, presupunând chiar că oamenii ar fi toți pe o formă de bogăți, tot nu i-ai putea feri de alte năcazuri, de boale și de dureri, dar mai cu seamă nu de moarte. Și apoi din capul locului adevărata fericire nu stă în îndestularea pofteilor trupești ci singur în bunul Dumnezeu. Și apoi, oricât ne-am trudi să ne ferim de toate năcazurile din lume, de boale și de moarte nu ne vom putea feri nici cum, fiindcă scris este: „*Hotărât este omului odată să moară*”, ba nici de sărăcie, pentru că zice Domnul la Ioan 12, 8: „*Pe săraci pururea îi aveți cu voi*”.

Ce ar fi apoi, dacă fiecăruia i-ar fi iertat să-și ia când vrea nevasta?

Se poate închipui o mai mare nebunie și prostie decât aceasta? Care femeie cinstită ar fi în stare să-și părăsească bărbatul în fiecare clipită, după cum i-ar porunci cutare bărbat. Și iarăși, care bărbat și-ar da nevasta altuia, îndată ce i-ar cere-o? Ferească Dumnezeu și de gândul acesta!

Care tată sau mamă și-ar da apoi copilul dela casă

în mâinile unor oameni necunoscuți? Care părinte ar abziice de bucuria pe care i-o fac copiii la casă? Care părinte s'ar putea împăca cu gândul ca el să nu aibă pe nimenea sprijin la bătrânețe și ca ochii să i-i închidă un străin și nu copilul pe care l-a născut și crescut?

Frați săteni, țineți minte, gazeta voastră e „Unirea Poporului”

Crăciunul orfanilor.

Doamnele conducătoare a Reuniunii Femeilor Române gr-cat. din Blaj s'au îngrijit ca și bieții orfani de războiu, cari ucenicesc în Atelierele dela Blaj, să simțească dragostea de Crăciun. Umblând adecă stradă de stradă, întreg orașul, ele au colectat o frumoasă sumă de bani, din cari au cumpărat un pom de Crăciun, l-au umplut cu toate bunătățile, iară în seara zilei întâi de sărbătoare, multă lume din Blaj, doamne și domni, s'au adunat să se bucure și ei de bucuria orfanilor.

Pomul de Crăciun era frumos împodobit, luminile ardeau, când cei 37 de orfani au început să cânte „O ce veste minunată”. Apoi s'au produs ca crai și au mai colindat „Cei trei crai se întâlniră”. Directorul Orfelinatlui canonicul-prepozit Iacob Popa a mulțămît Comitetului Reuniunii Femeilor pentru frumoasa cinste ce au făcut orfanilor, iară dl Nicolae Costea, director în ministerul agriculturii, a dăruit 400 lei orfanilor. După aceasta li-s'au împărțit darurile, fiecare orfan a primit câte o batistă, o păreche de obiele, un colac, prăjituri, zaharicale, poame și 22 lei bani gata. Bucuria orfanilor a fost mare, dar tot pe atât de mare a fost și a noastră, cari cu lacrimi în ochi am văzut fericirea bieților orfani, atât de părintește conduși și îngrijiți de tatăl orfanilor, care este dl învățător Nicolae Șandru și care pururea cu ei este, ziua și noaptea.

Ni-ar plăcea să vedem, dacă mai este un orfelinat în Țara Românească, în care orfanii să aibă o așa îngrijire ca la Blaj, unde să fie mai bine hrăniți, îmbrăcați și crescuți ca aici!

Copilașii din Atelierele Orfelinatlui din Blaj au avut în sărbătorile Crăciunului niște »crai» isteți și desghetați Craii erau chiar dintre dânsii. Ei au umblat pe la casele creștinilor, vestind în frumoase versuri și cântări Nașterea Mântuitorului.

Și creștinii i-au primit bine și cu drag, cinstindu-i cu sume frumoase. Au adunat cu totul 5805 lei. Subtrăgându-se cheltuielile de 805 lei, suma de cinci mii lei s'a împărțit frățeste între »Institutul Recunoștinței» și »Fondul Orfanilor dela Ateliere».

Se aduce caldă mulțămită tuturor celor ce i-au primit cu drag în casele lor!

Foița „UNIRII POPORULUI”.

Descânțece la Sân Vășii.

Când feciorii și fetele își caută norocul.

Celor ce caută bogăție.

Vai sărace sutele
Cum mărită mutele!
Lăcomii și eu la sută
Și-mi luai și eu o mută...
Ceiu la mută de mâncat
Ea-mi dă blidul nespălat
Și lingura de sub pat!

Fata crescută'n mătășă
N'ai la ce-o aduce'n casă,
Ție-ți trebui torcătoare
Ea se culcă tot cu soare
Și se scoală'n ziua mare;
Cât se scoală
Hai la oală,
N'a rămas ceva de-seară!

Trecui valea satului
La fata bogatului
Și bogatu-mi dă avere
Să-i i-au fata de muere.
Boii's buni, vacile-mi plac?
Dragi îmi sunt boii și carul

Dar pe fată mance-o jarul!
Dragi îmi sunt boii și locul
Dar pe fată ard-o focul!

Bărbatul frumos.

Bărbățelu-i ca ș'un steag,
De foame abia mă trag;
Bărbățelu-i ca ș'un nuc,
De foame abia mă due.
De foame ar fi ce-ăr fi
Dar n'am cu ce mă 'nveli;
De 'nvelit aș mai lăsa
Dar n'am cu ce mă'ncălța.
Na, drace, bărbatu ție
Că mie nu-mi mai trebuie
Că nu-i harnic să mă ție!

Tot umblând să fu jurat
Ce-am avut tot am mâncat,
Și din plug cu șase boi
Am rămas numai cu doi.
Din cocie ferecată
Am rămas numai c'o roată.

Lele cu-ai tăi ochișori
Nu te uita sus la nori,
Ci te uită la bărbat
Că-i frumos și minunat...
Ia-l de brâu
Și-l dă în râu
Și zi zău
Că nu-i al tău.

Fetele bătrâne.

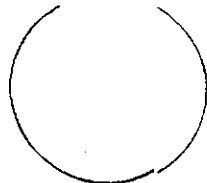
Dragile mele de fete
Cum razimă cel părete,
Și mă doare inima
Că nu le pot mărita!

Cătu-i postul de Crăciun
Toate fetele se țin;
Cându-i pe la Bobotează
Se tot uită pe fereastră:
— Vai de mine și de mine,
Că la noi nu vine nime!

Ce folos fată de tine
Te gată maică-ta bine,
Mergi la joc nu te ia nime.
Vii acasă supărată
Te dai cu capu de vatră.
De ciudă și de amar
Îți asvârli bertifa'n par.
De ciudă și de mânie
Bertifa nu-ți mai trebuie.
Năframa cu ciucurii
Pe sub cloca cu puii
Și pieptarul mătăsit
Pe sub vatră-i tăvălit.

Sub răchita rourată
Șede baba supărată
Cu fata nemăritată.
— Hei ficuță, fiica mea
Eu nu te pot mărita.
— Nu te maică supăra

No. de sosire.....

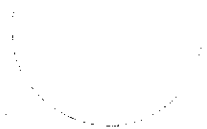
Stampila din dat
sosirii

Am primit suma de lei bani cuprinsă în acest mandat postal

Astăzi la.....

BCU Cluj / Central University Library Cluj

(Semnătura destinatarului)

Semnătura impiegatului care a făcut plata

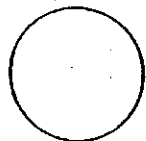
Stampila din data
achitărei

CUPON

Se poate lua de
destinatar

Lei bani

Numele, prenumele
și locuința
trimițătorului

Stampila oficiului

MANDAT POSTAL No

PENTRU SUMA DE LEI **BANI**

(A se repeta suma in litere)

Administrația gazetei

„UNIREA POPORULUI“

BLAJ, jud. Alba inferioară

INDICAȚIUNI DE SERVICIU

Ban pentru Lei bani

(A se repeta suma in litere)

Sigilul cu armele țării
sau stampila specială
octogonală

Semnătura agentului care a emis mandatul

Data oficiul emitent

Numele și domiciliul trimițătorului

Timbru
de
1 Leu

TAXAREA:

Deosebit de taxa
de mai sus de 1
Leu, se va mai
plăti:

Până la 100 lei de fiecare 25 lei
fracțiune câte 50 bani; iar dela 100
n sus până la maximum 1000 lei,
fiecăre 100 lei sau fracțiune, câte
.....

Taxa de factaj pentru mandatele sosite, este de 10 bani pentru cele
.....

Un țaran — ministru.

Săptămânile trecută a murit la Budapesta conducătorul partidului țărănesc din Ungaria, Nagyatádi Szabó István. Născut într'un sat din comitatul Somogy Nagyatádi Szabó István a trăit în mijlocul consătenilor săi, dând tuturor pildă de bunăcuviință, de munca și de îndeplinirea îndatoririlor sale cetățenești. În 1904 el a fost ales primar în comuna sa de naștere, iară în 1908 a fost ales deputat.

Iată ce a spus acest țaran în 1918 alegătorilor săi: „Noi, țararii, nu vrem să pricinuim rău altora, ci să vindecăm rănilor de care suferim. Să nu vă gândiți că trebuie să smulgeți frânele puterii din mâinile celor ce au condus până acuma țara. Nu, ci datorința noastră este să ajungem la o stare materială mai bună prin muncă, prin urmarea și ținerea legilor, dar mai cu seamă prin ordine“.

După războiu în Ungaria au ajuns la putere bolșevicii sub conducerea vestitului Kun Béla. Credeți că Nagyatádi Szabó István s'a împrietinit și numai o clipită cu acești dușmani ai țării? Nu, Doamne ferește. S'a retras în satul său și n'a încetat a le arăta consătenilor săi, că Ungaria se va prăpădi dacă va asculta de acești oameni primejdioși.

Si a avut toată dreptatea bietul Nagyatádi.

După căderea lui Kun Béla, Nagyatádi Szabó István ajunge ministru al agriculturii (lucrarea pământului) și a făcut o minunată reformă agrară, care n-a neîndreptățit nici pe proprietari nici pe țarani. Această reformă agrară a fost aprobată și primită de toate partidele Ungariei și acuma se duce în deplinire.

Nagyatádi Szabó István moare cu sufletul liniștit, că a făcut tot ce a putut nu numai pentru consătenii săi, ci pentru toți cei de un sânge cu el și mai cu seamă că a deșteptat în ei iubirea de limbă, lege și moșie.

Iată un adevărat conducător al țărănimii, care nici când n-a stat de vorbă cu bolșevicii, dimpotrivă i-a combătut și vestejit de câte ori i-se dădea prilejul. La noi în schimb dnii Lupu și Stere sunt frați de cruce cu bolșevicii din Rusia și vreau să ne facă o apă cu ei.

Că și eu m'oi mărita
C'am vorbit cu doi feciori
Să-mi trimită pețitori.
Tu te gată de mâncare
Doar' m'o cere oarecare,
Și li da și beutură
Să nu mă caute'n gură;
Că din sus
Măsele n'us
Și din jos
Dinții i-am scos.
Numai ceva de-o mai trece
Sunt de patruzeci și zece!

Flăcăul tomatic.

Trandafir crescut în fân
Rău îmi stă june bătrân,
Trandafir crescut în iarbă
Rău îmi stă june cu barbă!

Frunză verde, foi de varză
Pe urtul foc să-l arză,
Șede'n deal pe piatră seacă
Strigă tului, că se'neacă!
Dragu-mi-e fecioru spân
Că-i și tinăr și bătrân.

Descântecul soacrelor.

Du-te moarte'n sărăcie
Că n'are cine să vie,
Baba geme și suspină
Dar de moarte nici pomîni!

Examenele dela școala de cantori.

— 86 cantori diplomați. —

Încă în primăvara anului trecut s'a început la Blaj cursul de cantori, care a ținut, cu întreruperea vacanțelor de vară, 6 luni încheiate. În acest restimp ucenicii de cantori au făcut școală minunată, ei s'au deșteptat atât de mult, încât au rămas mulțumiți de ei nu numai profesorii lor, ci și toți aceia, cu cari au venit în atingere, și în deosebi Păr. canonic Dr. Ambroziu Chețianu, care a fost delegat consistorial la examene și s'a arătat nu numai mulțumit, ci chiar încântat de examenele date.

Examenele s'au ținut în zilele de 18, 19 și 20 Decembrie, iară Duminecă în 21 Decembrie s'a dat mulțumită lui Dumnezeu în catedrală și apoi li-s'au împărțit diplomele.

La începutul anului s'au înscris 95 de inși, dintre cari au repășit, în cursul anului, 9 inși, rămânând 86 inși. Toți aceștia, supunându-se la examen, au primit diplome, și anume 8 au primit diplome cu laudă, 9 cu foarte bine, 48 cu bine și numai 21 cu suficient.

Intreagă biserica nădăduște, că acești noi cantori nu numai că vor ști cânta frumos și după toată rânduiala, ci vor fi și cei mai buni apărători ai credinței atât de amenințată astăzi atât din partea pocăiților cât și mai ales a ortodocșilor, cari umblă cu toate puterile să câștige cât mai mulți credincioși.

La amnar' și cremene . . .

Aici am ajuns noi blăjenii în sfințele sărbători ale Nașterii Mântuitorului! Că din mila nu știm cui, nu s'au aflat atunci în Blaj nici atâtea chibrituri să se poată aprinde focul la toată casa. Am ajuns să cărăm focul cu vâtrarul. Mai rău ca prin țara gheturilor veșnice!

Așa suferă Blajul de o vreme încoace: Poșta n'are totdeauna monopoluri (tutun țigări, chibrituri), sau și când are, nu le împarte la vreme. Se plâng prăvăliile și se plâng cumpărătorii.

Dar nu numai cu monopolurile dela poșta e așa, ci și cu sarea. Când sunt chibrituri, nu-i sare, și când e sare, nu-s chibrituri! Pacoste peste pacoste, vorba aia: aș mânca plăcinte, dar când am făină, n'am lespede, și când am lespede, n'am făină!

Nu știi ce să mai crezi! În potrița poștei mai sunt și alte plânsori. Srisori trimise din Blaj pentru Blaj sosesc (!) în câte 4—5 zile . . .! Atunci ce să te mai miri, că dela Teiuș și din Aiud vin scrisorile în câte-o săptămână întreagă. Păi nici în revoluție nu era mai rău.

Cine-o fi purtând vina?

Ba nu zău: Până când o să meargă tot așa?

Să trimitem bani la foale. La acest număr al gazetei noastre alăturăm buletine (mandate postale) pentru trimiterea abonamentului. Rugăm cu toată căldura pe toți iubiiții noștri cetitori, să nu uite a-și învoi abonamentul cu cea mai mare grabă, ca să știm cine-i cu noi. Foala trebuie să-și facă socotelile pe înainte. Acum facem listele de adrese și trebuie să știm cui tipărim și cui nu. Cei cu adresele tipărite la începutul anului, nu vor avea să se plângă de primirea gazetei.

Abonamentul se plătește înainte!

Pe cotorul buletinelor nu uitați să scrieți și numărul fășlei cu care ați primit foala în anul trecut! Indemnați pe vecini și cunoștinți, să aboneze și dășii „Unirea Poporului“, foale veche și cinstită care scrie pe înțeleșul poporului.

Știrile Săptămânii.

Cetitorilor noștri.

Anul Nou cu bine
Cu zile senine,
Ploi la timp
Noroc la plug,
Sănătate și belșug
Și la toate mesele
Inimile vesele.

La anul și la mulți ani!

Sărbătorile Crăciunului la Blaj au fost cât se poate de drăguțe. În ajun s'au citit ceasurile canonice, seara s'a făcut litia, cântând însuși marele cântăreț al Blajului, bătrânul baciș Papiu. La sfârșitul sfinteii slujbe au început colindele, orfanii de războiu, chiar în catedrală, sub conducerea harnicului învățător Nicolae Șandru. Apoi au început să umble colindătorii și să vestească nașterea lui Hristos în toate părțile orașului. Foarte drăguț au colindat orfanii de războiu dela Atelierele Orfelinului, adunând banii, parte pentru Institutul Recunoștinții, parte pentru Atelierele Ofelinului.

În ziua întâie la catedrală a slujit însuși Înaltpreasfințitul Mitropolit Vasile, înconjurat de canonici, directori și profesori, iar după evanghelie a predicat, arătând că fericirea adevărată numai în credință se poate afla, la ieslea Mântuitorului. A doua zi a slujit și predicat la biserica parohială, împărțind și anafora sutelor de credincioși.

Orașul a fost liniștit întreaga vreme, au sărbătorit deopotrivă cu toții, românii și străinii, ceea ce nu s'a mai întâmplat dela anul 1582, adică de 342 de ani încoace. Nicăiri în satele din jur n-a fost nici un murmur, oamenii au mers cu toții la biserică și se vedea de pe fețele lor că se bucură, văzând că toată lumea prăznuiește Crăciunul deodată. Ce pagubă, că la sărbătorile Paștilor creștinii iarăși vor fi despărțiți în două tabere, sărbătorind apusenii cu o săptămână mai iute decât răsăritenii! Ce bine ar fi, dacă conducătorii celor două biserici s'ar putea înțelege și cu privire la Paști ca să fie deodată!

Neorocirea Păr. Simeon Zehan din Cașva. În preziua ajunului de Crăciun fruntașul preot unit Simeon Zehan din Cașva, protopopiatul Reghinului, a plecat la Reghin, ca să târguiască câte ceva pentru Crăciun. În drum spre casă, în apropierea Gurghiuului, caii s'au speriat, bietul preot a căzut din căruță și a rămas în nesimțire. Servitorul, în loc să-l ridice și să-i dea cele dintâi îngrijiri de lipsă, a fugit după cai și apoi acasă după ajutor. După trei ceasuri a sosit cu preuteasa, aflându-l pe bietul preot în acelaș loc în nesimțire. În urma răcirii preotul a căpătat o puternică aprindere de plămâni, care l-a răpus după câteva ceasuri, căci din pricina loviturilor mai putea trăi. În seara de Crăciun, tocmai pe când ar fi intrat la biserică, păr. Simeon Zehan moare în vârstă de abia 61 de ani, lăsând în mare jale pe soția, copiii și poporul credincios, al cărui adevărat părinte a fost.

Răposatul în Domnul a fost unul dintre cei mai harnici preoți din Arhidieceză. A fost pururea în fruntea tuturor mișcărilor culturale și naționale, iară în parohia sa a fost nu numai bun chivernisitor, ci adevărat părinte al credincioșilor, cari multă vreme îl vor jăli, pentru că cu greu își vor putea căpăta un asemenea preot. De altfel vrednicia i-au fost recunoscute atât din partea arhierului, care l-a făcut pretopop onorar, cât și din a fraților săi slujitori la altarul Domnului, cari l-au avut de multă

vreme notar tractual. Inmormântarea a fost vrednică de cel ce s'a stins. — Facă-i Dumnezeu parte cu dreptii!

Nenorocirea dela podul Drâmbărilor. Peste Mureș, lângă comuna Drâmbăr de lângă Alba-Iulia, este un mare pod de lemn, peste care trec 8 comune spre Alba-Iulia. Cum podul este al episcopiei romano-catolice iară moșiile i-au fost expropriate, episcopia nu sa mai îngrijit de el. Statul încă nu l-a preluat, așa că podul era al nimănui. Rând pe rând s'a stricat așa că era aproape sigur, că se vor întâmpla nenorociri.

În ziua de 19 Decembrie, pe când birjarul Anghel din Alba-Iulia trecea peste acest pod, împedecându-i-se un cal într'o gaură, a căzut în apă, trăgând după sine și pe celalalt cal, iar trăsura a rămas spânzurată în marginea podului. Caii au perit, iară birjarul a scăpat cu viață.

Cum umblă târgurile?

Cereale. Grâu 130—135 Lei feldera; Cucurus 75 L. feldera; orz 70 Lei feldera, ovăs 70 Lei feldera. Fasole în prețul grâului. Cartofi 4 Lei kgr.; In 14—15 Lei kgr. Floarea soarelui 9—10 kgr. Fâina de grâu 12—18 Lei kgr. mere cu 50 Lei Feldera.

S'au exportat în Danemarca 110 vagoane cucuruz; în Grecia 110 vagoane orz; în Turcia 1/2 vagon nuci.

Crăciunul orășenilor.

Sătenii zic adeseori: „când oi trăi și eu odată domnește?” Sau „trăiește ca un domn”. „Mâncă domnește”. Și se înțelege prin acestea că „domnii”, adică orășenii, nădrăgarii, o duc din chiloman în chiloman și au tot ce le pofteste inima. „A fi domn” înseamnă a inota în unt și'n smântână, cum se zice.

Așa a fost cândva, mai demult. Înaintea răsboiului, ba și mai demult. Tare demult. Că astăzi vai și de ei „domni”, vorbind mai cu seamă despre funcționarii și cântăliștii ori muncitorii de pe la orașe. Sărăcia lucie-i de capul lor.

Plățile sunt mici, lucrurile de trai scumpe toc, încât, în loc de boșerie, întind bieții de ei din grumazi și inghit mai mult noduri decât plăcinte...

Sărăcia de pe la orașe s'a văzut mai ales în sărbătorile cari au trecut. Scrie o gazetă dela Cluj, că acolo Crăciunul nici n'a fost Crăciun par'că. Nu tu veselie ca alte dați, nu nu tu brazi încărcăți de bunătați, nu petrecanii, nu colindători, nu crai și plugușoare, decât fețe îngrijorate, oameni grăbiți și sumane roase, purtate. Nici bisericile n'au fost pline, că bag-seamă n'au avut toți oamenii haine potrivite cu frigul dela Crăciun și cu starea lor.

Oamenii s'au făcut cruțători de nevoie și și leagă bănuțul cu zece noduri, ca să aibă cu ce să și hrănească foamea.

S'a dus pe apa Sâmbetii „domnia” de pe la orașe. Și asta pentrucă d. Vintilă Brătianu nu dă plăți cum trebuie, la slujbași. De-aia și merg așa de rău slujbele și oficiile, că, neavând plăți mulțumitoare, slujbași n'au nici tragere de inimă către slujbele lor. Ori umblă după bacșișuri. Și așa trebile merg prost. Oamenii nu pot avea o sărbătoare de dai Doamne, o bucurie și o mulțumire.

Vai de ea „domnie”!

Nou abonament la foaie

Pe un an întreg 120 L.
Pe o jumătate de an 60 „
Pe trei luni 30 „
In America și în străinătate 300 „

Cărți nouă.

Biblia copiilor, carte de școală pentru clasa III și IV primară, scrisă de Augustin Popa, profesor la Seminarul teologic din Blaj. Cu binecuvântarea Înalt Preasfinției Sale Părintelui Mitropolit din Blaj. S'a tipărit în Dicioșmărtin la »Cartea Românească«. Prețul 16 Lei.

O carte la înțelesul copiilor, care prin îngrijirea cu care e scrisă și tipărită, nu are pereche la noi, la Români. Copiii vor învăța-o cu drag și vor ține-o minte toată viața. Chipurile frumoase și cu gust alese, vor face-o și mai iubită. Învățăturile dintr'ansa sunt limpezi și ușor de prins. Nu ne îndoiim că ea va faloci în toate școlile noastre greoaiele istorii biblice de până aci. Cartea e legată în table tari. Se găsește de vânzare la Librăria seminarului din Blaj.

Din trecutul Bisericii răsăritene cu reflexii la timpul de față de Dr. Alexandru Nicolescu, episcopul Lugojului.

Preoții și oamenii cu carte de prin sate vor găsi în această carte foarte prețioase lămuriri privitoare la istoria Bisericii răsăritene, precum și dovezi tari pentru unirea cu Roma.

Câmpia Transilvaniei de Ion Pop-Câmpeanu, profesor la Liceul de băieți din Blaj. S'a tipărit în București la »Cartea Românească« în biblioteca »Cunoștințe folositoare« de sub conducerea d-lui profesor universitar I. Simionescu. Prețul 3 lei.

Ion Pop-Câmpeanu este un nume foarte binecunoscut cititorilor gazetei noastre. D-sa este colaboratorul statornic al acestei gazete și a publicat atâtea lucruri frumoase și de folos în »Unirea Poporului«.

În această lucrare a sa, d. Ion Pop-Câmpeanu scrie despre finutul bogat în grâne și'n oameni buni și harnici din Câmpia Ardealului, lăsând să ne treacă prin față acest vestit colț de țară, cu toate bunățile și frumusețile lui.

Despre Câmpie s'a scris puțin, ori chiar de loc, până acum. D-l Ion Pop, însuși fiu al Câmpiei, scrie cu dragoste, cu pricepere și cu dor de-a ridica la și mai multă însemnătate acest grânar al Transilvaniei. Scrișul său e potolit ca firea câmpeanului, dar pătrunde la inimă și mișcă. Încălzește și te face să iubești și Câmpia și pe Câmpeni.

Cețiți-i cartea și veți vedea!

Mormântul lui Mihai Viteazul de Aurel Nanu. Partea I. Editura »Librăria Poporală« din Turda. Prețul 10 Lei.

Această cârticică face parte din »Biblioteca Românească« pe care o scoate d. Teodor Murășanu profesor la Liceul Regele Ferdinand I din Turda, un tânăr poet cu bun nume, care a publicat poezii și'n gazeta noastră („Cântecul Clujului”).

Rar o povestire mai frumoasă și mai avântată despre Mihai Viteazul decât aceasta. Mai rar! Toată e inimă, toată e poezie și muzică. Pare mai mult un cântec de preamărire care vine din bătrâni, decât proză din zilele noastre cum ar arăta înfățișarea. Și ce mai limbă frumoasă, curgătoare și cu dulce mireasmă de hrisoave și de cronici!

Mare păcat, că s'a rupt în două și nu s'a dat într'o singură carte întreagă povestea Voievodului care doarme somnul de veci pe câmpia Turzii!

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

O moară cu vapor

se vinde în comuna Nadăș
judetul Arad lângă Bârzava

Moara are: o locomotivă de 10 H P. fabricat M. A. V., 2 pietrii nr. 42; un picior de cilindru nr. 21° din fabrica Ganz; o sită dublă Radiol, o sită simplă Radiol; un curățitor de grăunțe cu trier fabrica »Național«.

Moara este în funcțiune și are clientela mare. Lângă moară este locuință pentru proprietar cu 3 odăi, culină și cămară. Separat locuință pentru morar, grajd, coteș pentru rămători și o grădină mare. În curte 2—300 metri cubi lemne de foc.

Informațiuni dă proprietarul Andrei Spanyor, com. Nadăș, jud. Arad, sau

Ștefan Pușcaș, frizer
Blaj, jud. Alba de jos.

(2) 1—3

Tipografia Seminarului teologic grec-catolic Blaj.

An nou fericit

dorește tuturor onor. săi clienți

Firma HENRICH & COMP.

Blaj — Strada Regina Maria

Cereți pretutindeni renumitul CHAI ENGLEZESC

Horniman

Reprezentantul general și depositar: Societatea anonimă

„Otto și Alfred Herzog“

127. 3—15 București Calea Văcărești 4.

Oricine are ceva de vândut ori de cumpărat, să publice în »Unirea Poporului«, prin ajutorul căreia s'au făcut și până acum mai multe târguri bune. Prețul de publicare se află în fruntea gazetei la partea dreaptă și este mai ieftin decât al tuturor gazetelor din țară. Banii se trimit înainte.

M. FRIEDMANN

ceasornicar și juvaer în BLAJ

Strada Timotei Cipariu.

Se găsesc tot felul de oroloage atât de bun-sunar cât și de părete, dela fabricile celea mai renumite. — Mai vinde și cele mai frumoase cadouri de Sărbători.

Prețuri moderate.

131. 4—?

*Cumpăr aurituri și argintării.

Mare ieftinătate la Blaj

la magazinul

ȘTEFAN NYERGES

se vând cu prețuri ocazionale stoffe de iarnă, flanele, barcheturi, tricotaje, sifoane, borangicuri pentru costume naționale, sirmă, arniciuri, bumbăcărie ș. a.

La secția cu coloniale:

aflați renumitul ciai englezesc, romuri veritabile, pesmeți, bomboane, ciocolată, și cele mai bune cafele, orzuri, făină. —

Nu scăpați
ocazia!

o o

o

(107) 15—52

— Serviciu prompt! —